

stris quadraginta æquales. Iisdem vero, propter Saturni revolutionem tricennalem, fiunt æstates hyemesque singulæ annorum nostrorum quindecim. Itaque tum propter tam longa frigora, tamque longos somnos vigiliaeque; etiamsi nil aliud esset, plane aliam quam apud nos vitam illic fore manifestum est.

Explicuimus igitur hætenus, quæ ad Planetas primarios secundariosque Solem circumdantes spectant. Hinc vero priusquam ad Solem ipsum & stellas fixas, tertium nempe genus cælestium corporum, pergamus, operæpretium videtur, ut magnitudinem, ac magnificentiam totius Solaris mundi, aliqua ratione, atque evidentius quam hætenus factum sit, exprimamus. Quod quidem schemate in foliis hisce descripto haudquaquam possumus, propter parvitatem corporum Planetariorum ad vastissimas orbitas suarum collatorum. Sed verbis supplebitur quod descriptione perfici nequit. Itaque repetitâ figurâ quam superioris libri initio posuimus, cogitetur ei similis ac proportione respondens, sed quæ descripta sit in amplissima politissimaque areâ cuiusdam planitie, cuius extremus circulus, Saturni orbem referens, trecentos sexaginta pedes semidiametro contineat. In cuius deinde circumferentia globus Saturni cum suo ponatur Annulo, quantum in figura altera cernitur, ubi Solis Planetarum sunt corpora. Cæteri que similiter globi in sua quisque orbitâ collocentur; inque medio omnium

Fig. 1.

Solaris
mundi
secun-
dum ve-
ram pro-
portio-
nem de-
scriptio.

Fig. 2.

omnium